

POSTANOWIENIE

Dnia 22.11.2016r.

Sąd Okręgowy w S.Wydział III Penitencjarny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SO w S. Tadeusz Stodola

Protokolant st. sekretarz sądowy Anna Marcinkiewicz

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w S.– Dariusza Iwanowicza

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Areszcie Śledczym w C. wniosku skazanego K. S. (S.) s. A. o udzielenie mu zezwolenia na odbycie kary poza zakładem karnym, w systemie dozoru elektronicznego

na podstawie art.43 la § 1 pkt 1 i 2 oraz art.43 la § 2 kkw w zw. z art. art.43 lb kkw

postanawia:

1. **odmówić skazanemu K. S. s. A.** i E. ur. dnia (...) w C., nr PESEL (...) **zezwolenia na odbycie kary zastępczej 165 dni pozbawienia wolności** orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w C.z dnia 30.11.2015r., sygn. akt **IIK 559/15** za czyn z art.62 ust.1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, **w systemie dozoru elektronicznego**,
2. zwolnić skazanego od wydatków należnych Skarbowi Państwa.

UZASADNIENIE

Skazany K. S. wystąpił do Sądu z wnioskiem o udzielenie zezwolenia na odbywanie przez niego w systemie dozoru elektronicznego kary zastępczej 165 dni pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie II K 559/15 Sądu Rejonowego w C.. Swój wniosek uzasadnił tym, iż zrozumiał błąd jaki popełnił, tym niemniej osadzenie go w izolacji więziennej spowodowałoby dla jego rodziny zbyt ciężkie skutki.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art.43 la§1 pkt 1 i 2 kkw zezwolenia na odbycie kary w systemie dozoru elektronicznego można udzielić wobec skazanego, któremu orzeczono karę pozbawienia wolności nieprzekraczającą jednego roku, a nie zachodzą warunki przewidziane w art.64§2 Kodeksu karnego oraz jest to wystarczające dla osiągnięcia celów kary. Skazanemu który nie rozpoczął wykonywania kary w zakładzie karnym, można udzielić zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego, jeżeli względy bezpieczeństwa i stopień demoralizacji, a także inne szczególne okoliczności nie przemawiają za potrzebą osadzenia skazanego w zakładzie karnym (art.43 la§2 kkw). Przepisy cyt. Ustawy stosuje się także do skazanego, wobec którego orzeczono zastępczą karę pozbawienia wolności za przestępstwo (art.43 lb kkw).

Z analizy dokumentacji zgromadzonej w aktach niniejszej sprawy wynika, że wobec K. S. w dniu 30 listopada 2015r. zapadł prawomocny wyrok w sprawie II K 559/15, którym Sąd Rejonowy w C. wymierzył mu, za czyn z art.62 ust.1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii karę 11 miesięcy ograniczenia wolności, zobowiązując go w okresie trwania kary do wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin w stosunku miesięcznym. Z ustaleń faktycznych wynika, że skazany w okresie od czerwca 2014r. do 29 czerwca 2015r. w C., wbrew przepisom ustawy, posiadał środki odurzające w postaci 10 gram marihuany.

Z dokonanych w sprawie ustaleń wynika, że skazany nie wykonuje orzeczonej wobec niego kary i nie stawia się na wezwania kuratora. Również, skazany nie podał okoliczności, które usprawiedliwiałyby takie postępowania. Stąd też,

słusznie Sąd uznał, że skazany uchyła się od odbywania kary ograniczenia wolności. Z tego względu, postanowieniem z dnia 28 czerwca 2016r. Sąd Rejonowy w C.w sprawie II Ko 1201/16 zarządził wobec skazanego wykonanie kary zastępczej 165 dni pozbawienia wolności.

To oznacza, że skazany jest sprawcą wyjątkowo niepoprawnym, który nie potrafił docenić orzeczonej wobec niego kary o charakterze wolnościowym.

Również, zachowanie skazanego na wolności sprzeciwia się uwzględnieniu wniosku o udzielenie mu zezwolenia na odbywanie kary w (...). Jak wynika z opinii środowiskowej z dnia 8.11.2016r. skazany zażywał środki odurzające - dopalacze, a istniały też podejrzenia, że rozprowadzał narkotyki. Nadto, będąc pod ich wpływem, skazany przejawiał skłonności do zachowań agresywnych, w szczególności wobec brata D.. Skazany uczęszczał też na terapię odwykową w zakresie uzależnienia od narkotyków w systemie ambulatoryjnym w (...) w C.. Jednak, leczenia nie ukończył. Z oświadczenia funkcjonariusza Policji w C. wynika, że skazany jest bardzo dobrze znany organom ścigania jako osoba naruszająca obowiązujący porządek prawny a nadto utrzymująca kontakty z osobami ze środowisk przestępczych.

Postawa i sylwetka skazanego dowodzi że nie daje on gwarancji poprawnego funkcjonowania w warunkach poza jednostką penitencjarną, w tym przestrzegania porządku prawnego i stosowania się do nałożonych obowiązków w czasie odbywania kary w systemie dozoru elektronicznego. Stąd też, w ocenie Sądu penitencjarnego, skazany wymaga oddziaływań wychowawczych, które powinny być wobec niego prowadzone w warunkach izolacji więziennej.

Zatem, w ocenie Sądu Penitencjarnego, sposób życia skazanego na wolności, w tym skłonności do zażywania środków odurzających i przejawiania agresji pod ich wpływem a także kontakty z osobami ze środowiska przestępczego pozwalają na stwierdzenie, że odbywanie przez skazanego kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego nie byłoby wystarczające do osiągnięcia celów kary. Niewątpliwie, względy bezpieczeństwa i stopień demoralizacji skazanego nie przemawiają za celowością odbywania przez niego kary w systemie dozoru elektronicznego.

Dlatego też, uznając wniosek skazanego za niezasadny, należało postanowić jak wyżej.

O kosztach postępowania przed sądem orzeczono na podstawie przepisu art.626§1kpk w zw. z art.623kpk w zw. z art.1§2kkw.